

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521010054
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Vozár
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2022:3521010054.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudcom Mgr. Martinom Vozárom na hlavnom pojednávaní dňa 12.08.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný : M. M., H.. XX.XX.XXXX N. Z.,
trvale bytom K. R., M.. Ú. XXX/X,

je vinný, že

ako otec M. M. H.. XX.XX.XXXX N. K. R. a inde od 24.06.2020 doposiaľ si neplní riadne svoju vyživovaciu povinnosť, vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine a rozsudku Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom sp. zn. 8P/179/2014-69 zo dňa 18.11.2015, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 80 eur mesačne k rukám matky B. K., túto riadne neplnil B. K. ani následne synovi M. M. po dovŕšení jeho plnoletosti, pričom v uvedenom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nie je poberateľom pomoci v hmotnej núdzi, dávok v nezamestnanosti, úrazových dávok, nemocenských dávok, dôchodkových dávok, naposledy bol evidovaný ako zamestnanec v spoločnosti L., s.r.o., v ktorej ukončil zamestnanie ku dňu 29.04.2019, čím spôsobil dlh na výživnom v sume 2160 eur,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe prednesov strán na hlavnom pojednávaní a vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní zistil súd skutkový stav vecí a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavom pojednávaní konanom v dňoch 06.04.2022 a 12.08.2022 boli vykonané nasledovné dôkazy :

Obžalovaný M. M. sa hlavného pojednávania konaného v dňoch 06.04.2022 a 12.08.2022 nezúčastnil. Súd na hlavnom pojednávaní v oboch dňoch konštatoval, že obžalovaný prevzal predvolania na uvedené termíny hlavného pojednávania, a to dňa 11.03.2022 a dňa 31.07.2022 a svoju neprítomnosť v oboch prípadoch neospravedlnil, ani nežiadal o odročenie hlavného pojednávania, a preto súd vykonal hlavné pojednávanie v oboch dňoch v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko na takéto postup boli splnené podmienky podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku.

Z dôvodu neprítomnosti obžalovaného sa na návrh prokurátora čítala výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 18.12.2020, vtedy v procesnom postavení obvineného, k svojej osobe uviedol, že býva na adrese trvalého pobytu s manželkou Z. M., ktorá vedie ich spoločnú domácnosť a takmer všetky výdavky domácnosti financuje manželka. Mesačné výdavky pozostávajú z nájmu za byt, vrátane energií, vo výške 260 eur, z poplatku za TV 30 eur, zo stravy cca 250 eur a nakoľko je fajčiar, tak na cigarety minie mesačne cca 30 eur. Obžalovaný uviedol, že je nezamestnaný a naposledy pracoval v roku 2019 v spoločnosti L., K..Q..X. N. K. R., odkiaľ ho v apríli 2019 prepustili, nakoľko znižovali stavy a vtedy mal zmluvu na dobu určitú, a tak mu ju ďalej nepredĺžili. V čase výsluchu si chodil privyrábať ako pomocník na stavbe. Takto si vie privyrobiť 20-30 eur denne. Túto prácu vykonáva rôzne. Niekedy dvakrát do týždňa, niekedy aj častejšie. Iný príjem nemá. Nie je poberateľom nemocenských dávok, dávok v nezamestnanosti ani iných dávok. Nie je ani evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. V minulosti ho z evidencie vyradili, pretože sa nedostavoval v pravidelných termínoch. K stíhanému skutku uviedol, že si je vedomý výživovej povinnosti na syna M. M. vo výške 80 eur mesačne a výživné od mája 2020 až do výsluchu neuhradil. O zníženie výživného nežiadal, nakoľko je v jeho záujme si nájsť prácu a dlžné výživné doplatiť. So synom sa stretáva 2-3 krát do týždňa. Aj keď mu neprispieva na výživné, tak keď je u neho, dá mu nejakú maličkosť. Naposledy mu na Mikuláša dal balík sladkostí v hodnote 10 eur. Vreckové mu dáva podľa možností, ale len tak symbolicky, 4-5 eur raz za mesiac minimálne. Peniazmi zarobenými brigádou prispieva na stravu do spoločnej domácnosti. Je na neho vedená exekúcia, ktorá trvá už dlhšie. Ešte v roku 2002 mal živnosť v oblasti stavebníctva, a vtedy riadne neplatil odvody, a preto odvtedy má exekúciu, ktorú vykonáva exekútor JUDr. Krutý z Bratislavy. Keď pracoval v L., tak mu bola pravidelne strhávaná suma 500 eur mesačne. Aktuálnu výšku nedoplatku na exekúciu nevedel uviesť. Dodal, že od januára 2021 ide robiť do P. N. K. R. ako operátor výroby a do Vianoc by chcel aspoň časť z dlžného výživného splatiť. Peniaze si na to požičia a časť má odloženú z brigády.

Poškodená B. K., bývalá družka obžalovaného a matka M. M., na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný jej za stíhané obdobie neuhradil žiadne výživné. Poukázala, že súdu predložila aj písomné vyčíslenie dlžného výživného. S obžalovaným nekomunikuje. V minulosti mu písala SMS ohľadom výživného. Vie, že obžalovaný chodí na brigády na M., ale synovi výživné neuhradil. Brigáda sa týka stavebných vecí. Brigádoval tam minulý a predminulý rok. Syn k obžalovanému zájde. Obžalovaný mu niečo kúpil pod stromček. Na Vianoce si syn od neho vypýtal zvukovku. Obžalovaný mu dáva aj nejaké drobné. Dá mu 3 alebo 10 eur. To vie od syna a od syna tiež vie, že obžalovaný si od syna tiež peniaze požičal. Obžalovaný synovi nekupoval žiadne oblečenie, iba tú zvukovku. Syn je plnoletý od 09.12.2020. Tento rok mal v máji maturitu, ale bude ju opakovať v septembri. Navštevuje SOŠ elektrotechnické v K. R.. Je to 4-ročné denné štúdium.

Poškodený M. M., syn obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný mu výživné neuhrádzal. Cez víkendy mu dal peniaze a na Vianoce kúpil darčeky. Tiež uviedol, že obžalovaný pracuje brigádne. Sem-tam mu cez víkendy dá obžalovaný 20 eur. Poškodený uviedol, že je študent. Navštevuje SOŠ v K. R., odbor elektrotechnik. Z maturity prepadol v matematike a teraz v septembri má z nej opakovanú ústnu maturitu a v marci 2023 opakuje písomnú maturitu z angličtiny. Dodal, že na Vianoce 2021 mu obžalovaný kúpil zvukovku za 120 eur a v roku 2020 slúchadlá za 90 eur. Oblečenie si poškodený kupuje sám. Chodí k obžalovanému na návštevu, ale nežije u neho. Peniaze mu dá obžalovaný buď sám od seba, alebo si od neho vypýta. Zvyčajne mu obžalovaný dáva cca 10 eur mesačne, niekedy takto dostal spolu 20 eur mesačne.

Taktiež boli vykonané (oboznámené čítaním) aj tieto dôkazy :

Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 8P/179/2014-69 zo dňa 18.11.2015, právoplatného a vykonateľného dňa 04.12.2015, vyplynulo, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu mal. M. M. k rukám matky dieťaťa B. K. sumou 80 eur mesačne, a to vždy do 20. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 07.10.2014.

Z rodného listu poškodeného M. M. vyplynulo, že jej otcom je obžalovaný a matkou je poškodená B. K..

Z uznesenia Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom č. k. Pv 716/19/3304-13 zo dňa 22.05.2020, právoplatného dňa 23.06.2020, vyplynulo, že predchádzajúce trestné stíhanie obžalovaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (skutok od 04.10.2017 až „doposiaľ“) bolo zastavené, lebo zanikla trestnosť činu.

Zo správ zo Sociálnej poisťovne, vyžiadaných v prípravnom konaní na obžalovaného a z lustrácie v Sociálnej poisťovni, vyžiadanej súdom na obžalovaného, v súhrne vyplynulo, že naposledy bol obžalovaný evidovaný ako osoba, za ktorú sú do Sociálnej poisťovne vykonávané odvody, v období od 13.11.2017 do 29.04.2019, kedy bol zamestnaný v spoločnosti L., s.r.o. v K. R.. Taktiež z nich vyplynulo, že obžalovaný v stíhanom období nepoberá ani nepoberal žiadne dávky vyplácané Sociálnou poisťovňou.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni, vyžiadanej súdom na poškodeného M. M., v súhrne vyplynulo, že poškodený bol v minulosti evidovaný ako osoba, za ktorú sú do Sociálnej poisťovne vykonávané odvody, naposledy v období od 01.05.2021 do 30.06.2021 za prácu na dohodu v spoločnosti P. P., s.r.o.

Zo správ z ÚPSVaR Nové Mesto nad Váhom, vyžiadaných v prípravnom konaní a následne tiež vyžiadaných súdom na obžalovaného, v súhrne vyplynulo, že obžalovaný nebol v stíhanom období vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie ani nepoberal žiadne sociálne dávky vyplácané úradom.

Zo správy súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. a k nej pripojených príloh vyplynulo, že vo vzťahu k obžalovanému vykonáva exekúciu v prospech oprávneného Private Capital Investments Limited, pričom ku dňu 22.01.2021, kedy bola vyhotovená správa exekútora, bol zostatok exekučnej pohľadávky vo výške 1176,87 eur, z toho suma vo výške 1041,71 eur predstavuje nárok oprávneného a suma 135,16 eur predstavuje trovy exekúcie.

Z písomného vyčíslenia plnenia výživného, predloženého poškodenou súdu krátkou cestou na hlavnom pojednávaní dňa 15.07.2022, vyplynulo, že obžalovaný vôbec neuhrádzal výživné za mesiace jún 2020 až júl 2022, a teda dlh na výživnom je vo výške 2080 eur.

Z lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný nebol doposiaľ priestupkovo prejednávaný.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný, a to pre rôznorodú trestnú činnosť, opakovane aj pre trestný čin zanedbania povinnej výživy a naposledy bol pre predmetný trestný čin odsúdený v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/138/2015. Obžalovanému bol tiež opakovane ukladaný nepodmienečný trest, naposledy v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/186/2016, a to pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia, z ktorého výkonu bol dňa 03.10.2017 podmiennečne prepustený. Posledné odsúdenie je v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 0T/19/2020, v ktorej bol obžalovanému pre trestný čin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona uložený podmiennečný trest, ktorého skúšobná doba plynie od 01.06.2020 do 01.10.2023.

Z lustrácie v GP vyplynulo, že okrem predmetného trestného stíhania nie je proti obžalovanému v súčasnosti vedené iné trestné konanie.

Z lustrácie v ZVJS vyplynulo, že obžalovaný nie je v súčasnosti vo väzbe ani vo výkone trestu.

Súd, po zhodnotení vyššie vykonaných dôkazov, podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, mal za preukázané, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Zo spáchania stíhaného skutku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďami poškodenej B. K. a poškodeného M. M., ktorí vypovedali, že obžalovaný vôbec neuhrádzal ani neuhrádza výživné v peňažnej forme, a ani iným spôsobom, napr. nákupom vecí pre dieťa, nezabezpečoval potreby syna M. M. a na tieto dôkazy podporne nadväzujú súdom oboznámené listinné dôkazy, najmä preukázaná existencia povinnosti obžalovaného uhrádzať výživné na syna M. M., a to na základe rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 8P/179/2014-69 zo dňa 18.11.2015, právoplatného a vykonateľného dňa 04.12.2015.

Súd mal z výpovede poškodenej B. K., ako aj z písomného vyčíslenia plnenia vyživovacej povinnosti zo dňa 14.07.2022, predloženého poškodenou súdu krátkou cestou dňa 15.07.2022, za preukázané, že obžalovaný vôbec neuhrádzal výživné za mesiace jún 2020 až júl 2022 a za uvedené obdobie vznikol obžalovanému dlh na výživnom vo výške 2080 eur (26 mesiacov x 80 eur). Poškodená však uviedla, že obžalovaný dáva synovi aj nejaké drobné.

Taktiež z výpovede poškodeného M. M. vyplynulo, že obžalovaný mu vôbec neuhrádzal ani neuhrádza súdom určené výživné, avšak kúpil mu darčeky, a to na Vianoce 2021 zrukovku za 120 eur a predtým v roku 2020 slúchadlá za 90 eur, a taktiež mu počas mesiaca dáva nepravidelne peniaze, spolu za cca 10 eur mesačne, niekedy spolu aj 20 eur mesačne, ale zvyčajne cca 10 eur mesačne. Hoci poškodený M. M. vypovedal, že mu obžalovaný kúpil vyššie uvedené darčeky, resp. že mu dal nejaké peniaze, tak tieto darčeky a finančné prostriedky nepovažuje súd za úhradu výživného, najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že vianočné darčeky nemožno považovať za plnenie vyživovacej povinnosti a za plnenie vyživovacej povinnosti nemožno považovať ani nepravidelné poskytnutie peňazí v nízkej nominálnej hodnote („drobné“) spolu vo výške cca 10 eur za mesiac, hlavne keď z výpovede poškodeného M. M. vyplynulo, že tieto „drobné“ čiastky nie sú určené na úhradu výživného, prihliadnuc predovšetkým na skutočnosť, že ide o naozaj malé čiastky, ktoré dáva obžalovaný v priebehu mesiaca synovi len príležitostne, a ktorých súhrn za mesiac predstavuje cca 10 eur. Uvedené finančné čiastky tak možno považovať za formu „vreckového“.

Z výpovedí oboch poškodených tak vyplynulo, že obžalovaný si vôbec neplní svoju vyživovaciu povinnosť a napokon aj z výpovede obžalovaného z prípravného konania, vtedy v postavení obvineného, vyplynulo, že obžalovaný ku dňu 18.12.2020, kedy vypovedal, si vôbec neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, a to od mája 2020, pričom synovi dával podľa svojich možností symbolické vreckové 4-5 eur raz za mesiac, ktoré však súd, ako už uviedol vyššie, nepovažuje za plnenie vyživovacej povinnosti.

Súd tak mal za preukázané, že výživné nebolo ku dňu konania hlavného pojednávania, a teda aj v čase vyhlásenia rozsudku, t. j. dňa 12.08.2022, v celosti uhradené. Obžalovaný tak bol uznaný vinným za neplnenie si vyživovacej povinnosti od 24.06.2020, teda po právoplatnosti uznesenia Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom č. k. Pv 716/19/3304-13 zo dňa 22.05.2020, právoplatného dňa 23.06.2020, ktorým bolo zastavené predchádzajúce trestné stíhanie obžalovaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa

§ 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného poriadku, a to za skutok spáchaný od 04.10.2017 až do vydania predmetného uznesenia, ktoré bolo datované ku dňu 22.05.2020. Preto súd v predmetnom trestnom stíhaní, zohľadniac výpovede oboch poškodených a obžalovaného, ako aj rozsudku opatrovanského súdu, dospel k záveru, že obžalovaný neplnil svoju vyživovaciu povinnosť už v júni 2020 (do 20. júna mal uhradiť výživné za júl 2020 - povinnosť uhrádzať výživné mesiac vopred) a neplnil ju následne a ani v čase vyhlásenia rozsudku, teda ku dňu 12.08.2022, kedy mala byť vykonaná úhrada výživného za mesiac august 2022 (súd nezohľadnil ešte výživné za september 2022, ktoré má obžalovaný uhradiť do 20. augusta). Za obdobie jún 2020 až august 2022, teda spolu 27 mesiacov, vznikol dlh na výživnom vo výške 2160 eur (27 mesiacov x 80 eur). Súd uvedené skutočnosti zohľadnil aj v skutkovej vete, ktorú modifikoval oproti podanej obžalobe, aby zodpovedala stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

Taktiež oproti podanej obžalobe modifikoval súd aj právnu kvalifikáciu stíhaného skutku, zohľadniac výpovede oboch poškodených, že neplnenie vyživovacej povinnosti obžalovaným presiahlo 2 roky (24 mesiacov), a teda stíhaný trestný čin bol spáchaný po dlhší čas, a preto bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona. O možnosti použitia takejto právnej kvalifikácie bol obžalovaný upozornený pri predvolávaní na hlavné pojednávanie, keďže dňa 31.07.2022 spolu s predvolaním na hlavné pojednávanie konané dňa 12.08.2022 prevzal obžalovaný aj upovedomenie zo dňa 15.07.2022 o možnej zmene právnej kvalifikácie.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní nezúčastnil. Z jeho čítanej výpovede z prípravného konania vyplynulo, že sa k stíhanej trestnej činnosti priznáva, je si vedomý svojej vyživovacej povinnosti ako aj skutočnosti, že má dlh na výživnom, avšak poukazuje na nedostatočný príjem (privyrába si brigádami na stavbách), pričom z obsahu oboznámených správ, najmä z ÚPSVaR Nové Mesto nad Váhom a zo Sociálnej poisťovne, nevyplynuli žiadne skutočnosti (obžalovaný nepoberal pomoc v hmotnej núdzi, inú štátnu sociálnu dávku, ani invalidný dôchodok), ktoré by poukazovali, že obžalovaný bol alebo je v nepriaznivej sociálnej situácii, ktorá by mu bránila uhrádzať výživné. Taktiež obaja poškodení vypovedali, že obžalovaný aj v súčasnosti pracuje brigádne. Na základe uvedeného bolo a aj v súčasnosti je podľa súdu povinnosťou obžalovaného prednostne uhrádzať výživné, a to do plnoletosti poškodeného M. M. k rukám poškodenej B. K., ktorá pozná potreby dieťaťa, keďže je s ním v každodennom kontakte a po plnoletosti poškodeného M. M. už k rukám plnoletého syna, pričom vyživovacia povinnosť trvá, pretože M. M. je naďalej nezaopatreným dieťaťom, nakoľko ešte neukončil prípravu na povolanie a v septembri 2022 a v marci 2023 ho čaká opravná maturita.

Súd tak na strane obžalovaného nezistil objektívne skutočnosti, ktoré by bránili obžalovanému zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov na plnenie si svojej vyživovacej povinnosti, pričom súd podľa lustrácie zo Sociálnej poisťovne zistil, že obžalovaný v minulosti pracoval (naposledy do dňa 29.04.2019 v spoločnosti L., s.r.o.), resp. z čítanej výpovede obžalovaného a výpovedí oboch poškodených vyplynulo, že pracuje brigádne. Ani vedenie exekučného konania proti obžalovanému, na ktoré obžalovaný v prípravnom konaní poukazoval, nie je takou skutočnosťou, ktorá by sama osebe bránila obžalovanému zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov na plnenie si svojej vyživovacej povinnosti.

Súd poukazuje, že ak dôjde k zhoršeniu finančnej situácie (napr. k zníženiu alebo strate príjmu), je obžalovaný povinný prispôbiť svoj životný štandard týmto novovzniknutým okolnostiam a svoj životný štandard primerane znížiť, a to až na úroveň pokrytia iba objektívnych základných životných potrieb a zvýšiť svoju aktivitu (nájsť si zamestnanie so zodpovedajúcim príjmom) smerom k zabezpečeniu potrieb všetkých na neho odkázaných osôb, čo však obžalovaný neurobil.

Na základe vyššie uvedeného uznal súd obžalovaného vinným zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a právne ho kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepříčetnosti alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Z objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu je nepochybné, že obžalovaný si bol a je vedomý svojej zákonnej povinnosti, vyplývajúcej jednak z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a jednak zo súdneho rozhodnutia o určení výšky výživného, prispievať na výživu syna M. M., napriek tomu výživné neplatil dlhšie než 2 roky, čím mu vznikol dlh na výživnom. Naplnená bola i subjektívna stránka, t. j. zavinenie, keďže obžalovaný spáchal trestný čin úmyselne, konal minimálne vo forme nepriameho úmyslu, nakoľko obžalovaný vedel, že neuhrádzaním výživného na syna M. M. môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Obžalovaný svojím konaním porušil Trestným zákonom chránený spoločenský záujem, ktorý spočíva v ochrane nároku oprávnenej osoby na výživné.

Súd dospel k záveru, že obžalovanému je dôvodné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, a to s prihliadnutím na § 49 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko stíhaný trestný čin spáchal obžalovaný počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 0T/19/2020 zo dňa 31.05.2020, právoplatným dňa 31.05.2020, pre úmyselný prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Hoci

ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona v predmetnej trestnej veci vylučuje uloženie tzv. podmienky na podmienku, a teda nevylučuje uloženie tzv. alternatívneho trestu, tak uloženie nepodmienečného trestu je odôvodnené aj trestnou minulosťou obžalovaného, ktorý už bol pre trestný čin zanedbania povinnej výživy opakovane súdne trestaný, a to aj k nepodmienečným trestom, napr. v trestných veciach Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/52/2012 a sp. zn. 2T/138/2015, a preto len uloženie nepodmienečného trestu sa naplnia individuálne a generálno-preventívne účinky trestu.

Pri rozhodovaní o výmere nepodmienečného trestu odňatia slobody vychádzal súd zo základnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona (1 rok až 5 rokov). Súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, prihladnuc na čítanú výpoveď obžalovaného z prípravného konania, z ktorej obsahu vyplýva, že sa obžalovaný (vtedy obvinený) k spáchaniu trestného činu priznal a oľutoval to. Taktiež zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (už bol za trestný čin odsúdený) a v tejto súvislosti súd prihladol na predchádzajúce odsúdenia podľa oboznámeného odpisu registra trestov, napr. odsúdenia v trestných veciach Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/52/2012, sp. zn. 2T/138/2015 či sp. zn. 1T/186/2016. Na základe uvedeného súd pri ukladaní trestu vychádzal z rozpätia 1 rok až 5 rokov a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, pričom aj prokuratúra v záverečnej reči navrhovala trest v dolnej polovici trestnej sadzby. Pri výške trestu súd zohľadnil, že od posledného odsúdenia pre trestný čin zanedbania povinnej výživy v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/138/2015 (právoplatnosť dňa 05.02.2016) už uplynula dlhšia doba, a preto uložil trest v dolnej polovici trestnej sadzby.

Na výkon takto uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, pretože obžalovaný bol podľa oboznámeného odpisu registra trestov v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, zohľadniac napr. odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/186/2016 pre úmyselný trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia k nepodmienečnému trestu, z ktorého výkonu bol dňa 03.10.2017 podmienne prepustený.

Takto uložený trest podľa názoru súdu spĺňa všetky potrebné atribúty uvedené v § 34 ods. 1 Trestného zákona.

S predmetným trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, t. j. konanie o náhradu škody, pretože vzniknutý dlh na výživnom nemá z trestnoprávneho hľadiska povahu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.